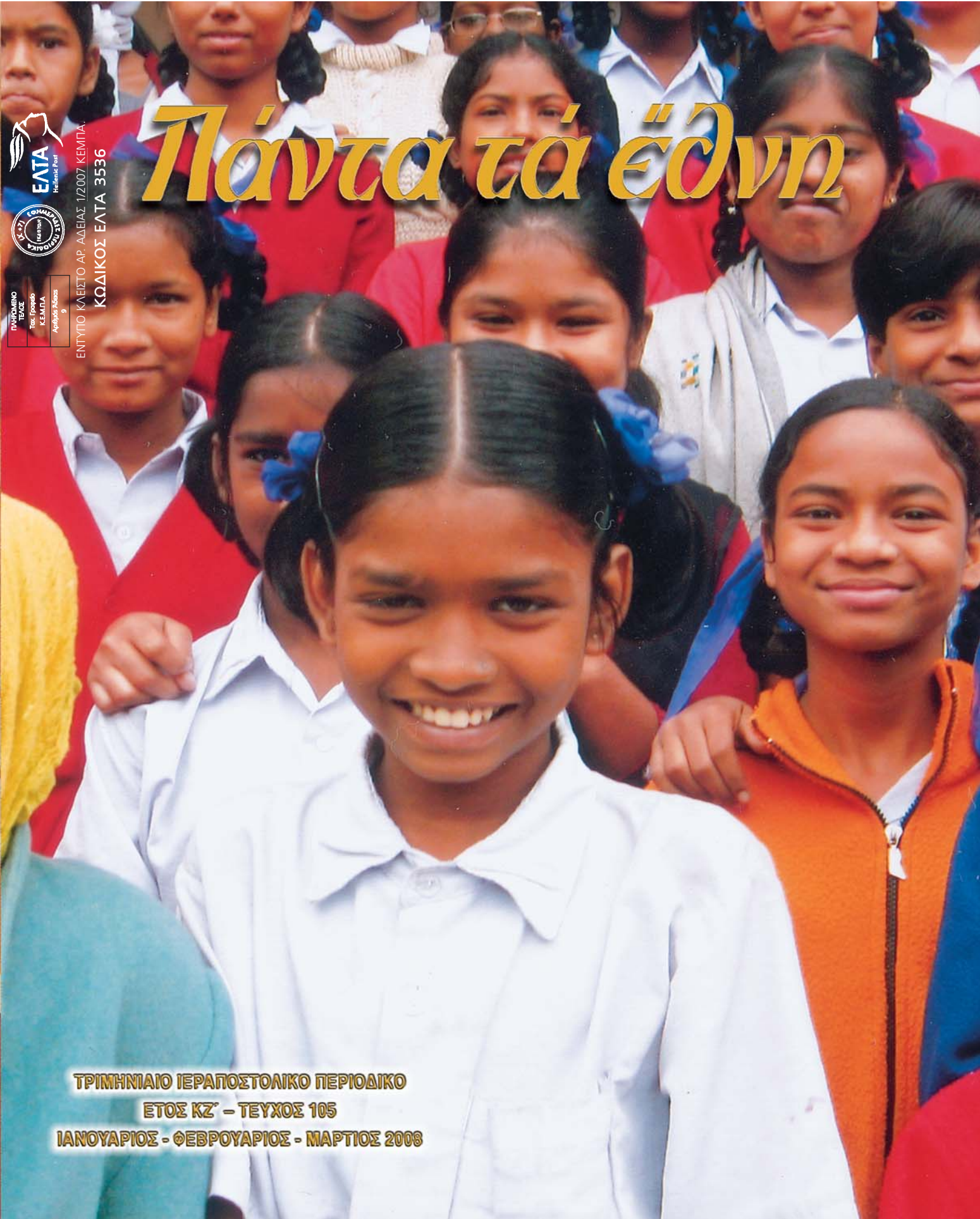

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
Τηλ. 210.7272.314-317, Fax 210.7272310
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 – Τ.Κ. 115 21 ΑΘΗΝΑ
GREECE
e-mail: ierapostoli@apostoliki-diakonia.gr

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τεκ. Προσέδ.
Κ.Ε.Μ.Π.Α.
Αριθμός Αδείας
9

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1/2007 ΚΕΜΠΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ 3536

Πάντα τὰ ἔθνη

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ ΚΖ' – ΤΕΥΧΟΣ 105
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2008

«...Πρωτίστως ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία εἶναι πνευματικὸν θεραπευτήριον, ἰώμενον τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, διὰ τῆς εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως τῆς Χάριτος τῶν ἁγίων μυστηρίων της. Αὐτὸ εἶναι τὸ βασικώτερον ἔργον, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ ἐξῆς καλεῖσαι νὰ ἐπιτελῆς διὰ τῆς ἐπισκοπικῆς παρακαταθήκης, τὴν ὁποῖαν σήμερον ἔλαβες πρὸ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Συνθρόνου τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας. Μὴ λησμόνει ποτέ τοῦτο. Ὅτι εἶσαι –καὶ καλεῖσαι νὰ εἶσαι– (ἔστω καὶ ἐξ υἰοθεσίας ἐγκεντρισθεῖς) Ἱεράρχης τῆς κατ' ἐξοχὴν μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀποστέλλῃσαι καὶ πορεύῃσαι πρὸς λαὸν ἀναμένοντα τὴν μαρτυρίαν της καὶ τὴν θυσιαστικὴν ἀφιέρωσίν σου. Ἄλλωστε, ἐδῶ εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Φαναρίου, εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν, κένωσις, θυσία, μαρτυρία καὶ μαρτύριον εἶναι ἔννοια καὶ βιώματα ταυτόσημα. Κρανίου Τόπος καὶ ἀποκεκυλισμένος λίθος ἀπέχουν ἐλάχιστα. Λοιπὸν, ὡς τῆς Κωνσταντινουπολίτιδος ταύτης Ἐκκλησίας Ἱεράρχης, ἀποστέλλῃσαι ἵνα κενωθῆς, ἵνα θυσιασθῆς, ἵνα γίνῃς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσῃς...

... Ὁ Χριστὸς διὰ τῆς κλήσεως τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας σοὶ ἤνοιξε τὴν πύλην, σοὶ ἔδωκε τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐπίβασιν εἰς τὴν ἀποστολικὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, τοῦ εὐαγγελισμοῦ ψυχῶν, ὑπὲρ τῶν ὁποίων Ἐκεῖνος παρεδόθη εἰς τὰ ἔσχατα παθήματα, εἰς τὸν σταυρικὸν θάνατον. Ἐπεκτείνου διὰ νὰ φθάσῃς ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν. Μὴ στραφῆς εἰς τὰ ὀπίσω, εἰς τὴν βολικὴν ζωὴν τῶν συμβιβασμῶν, μὴ ἀναζητήσῃς μίαν «ἀνευτέραν» ποιμαντικὴν διακονίαν, ἄνευ τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας καλεῖσαι νὰ ἀντιμετωπίσῃς, μὴ δειλιάσῃς ἐνώπιον τῆς οἰασθήποτε ἐξουσίας, ἡ ὁποία εἶναι ἀνίσχυρος νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ...

... Τὰ παθήματα καὶ αἱ δυσχέριαι θὰ εἶναι ἡ δόξα σου καὶ δι' αὐτῶν θὰ βιώνῃς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν, διότι «ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν

οὐκ ἐστὶ τῶν ἀναπαυομένων ἐνθάδε, ἀλλὰ ἐκείνων ἐστὶ τῶν ἐν θλίψει πολλῇ καὶ στενοχωρίᾳ διωξάντων τὸν βίον τοῦτον», τὸν βίον τῆς θυσίας. Ὡς ἰλέγει ὁ πρὸ δύο ἡμερῶν ἑορτασθεὶς Μέγας Ἀθανάσιος, οἱ Ἅγιοι δὲν ἐνδιαφέρονται «ὅσον ἐάν κοπιᾶσωσιν ὧδε. Εἰσεληθόντες γὰρ ἐκεῖ ἐπιληθάνονται τῶν πόνων καὶ τῶν ὁδυνῶν, ὅσα ἔπαθον ἐν τῷ ματαίῳ τούτῳ κόσμῳ». Ἴσως τὸ ἔργον σου νὰ μὴ ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Δὲν ἀναμένεις ὁμῶς τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὸν ἔπαινον τῶν ἀνθρώπων. Σοὶ ἀρκεῖ ἡ πανσθενουργὸς Χάρις...

... Ὅπλισον, λοιπὸν, σεαυτὸν, ἀγαπητὸν τέκνον καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγέ ἡμῶν, διὰ τῆς θυσιαστικῆς ἀγάπης πρὸς πάντα ἀδελφόν, πᾶν μέλος τοῦ Χριστοῦ, εὐρισκόμενον εἰς τὸ σκότος τῆς ἀγνοίας. Ὅπλισον σεαυτὸν διὰ τῆς καρτερίας εἰς τὰς θλίψεις, τὰς προερχομένας ἐκ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας, καὶ διὰ τῆς ὑπομονῆς εἰς τὰ προσκόμματα ὅσα θὰ ἐμβάλῃ εἰς τὸ ἔργον σου τὸ ἄγνωστον, ξένον καὶ οὐκί σπανίως ἐχθρικόν διὰ σέ περιβάλλον καὶ ὁ μισόκαλος. Ὅπλισον σεαυτὸν διὰ τῆς ἐλπίδος εἰς τὰς ἀψευδεῖς ὑποσχέσεις τοῦ Κυρίου ὅτι «ἐάν ἐξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου, ὡς στόμα μου ἔση» (Ἱερ. 15, 19). Ποίησον τὰ μέλη τοῦ ποιμνίου σου «υἱοὺς καὶ ἀδελφούς καὶ φίλους καὶ κληρονόμους Θεοῦ». Εἶναι δυνατόν νὰ σκεφθῇ τις ἀποστολὴν ἀνωτέραν ταύτης;»

*Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν τῆς Α.Θ.Π.
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ.κ. Βαρθολομαίου
μετὰ τὴν εἰς Ἀρχιερέα χειροτονίαν
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
Χόνγκ Κόνγκ κ. Νεκταρίου
(20.1.2008)*

«ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΞΙΟΝ ΤΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ ΩΣ ΠΟΡΕΙΑ ΑΠΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΗΔΕΝ»

Ἡ

ΕΝΑ ΣΧΟΛΙΟ ΠΕΡΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ 23-24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2007)

ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ἐνδιαφέρον καὶ μιά εὐχάριστη ἀγωνία ἀναμέναμε καὶ ἐφέτος τὴ Σύγκληση τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας πού πραγματοποιήθηκε στὸν χώρο τοῦ ἀνακαινισμένου Πατριαρχικοῦ Μεγάρου ἀπὸ τὶς 23 ἕως καὶ τὶς 24 Νοεμβρίου 2007 στὴ Μεγάλῃ Πόλῃ τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τὴ φροντίδα καὶ Προεδρία τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ Πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεοδώρου Β΄.

Τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου-Μητροπολίτες καὶ Ἐπαρχιοῦχοι Ἐπίσκοποι τῆς Ἀφρικῆς- μέ θαυμασμό παρακολούθησαν τὴν ἐπὶ δῶρον «Ἀπολογία» τῆς Α.Θ.Μ. διὰ τὸ ἔτος 2007.

Θαυμάσαμε τὸν ἀπολογισμὸ τῶν περιοδίων καὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Πατριάρχου μας καὶ ὑπὸ πάντων ἡ «Ἀπολογία» ἐχαρακτηρίσθη ὡς «Μαραθώνιος» Ἱεραποστολικῆς καὶ Πατριαρχικῆς πορείας.

Κατόπιν, κατὰ σειρά πρεσβειῶν Ἀρχιερωσύνης ἀκούστηκαν τὰ πεπραγμένα τῶν Μητροπολιτῶν καὶ τῶν Ἐπισκόπων.

Συναισθήματα ἀνάμεικτα... χαρᾶς, θαυμαστοῦ, λύπης καὶ ἐλπίδος γέμισαν τὶς καρδιές ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

Περπατήσαμε στὶς πορεῖες τῶν Ἱεραποστόλων...

Στὶς τεράστιες προσπάθειές τους νὰ σπεύρουν τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ στὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων πού δὲν γνώρισαν ποτέ τὴν Ἐσταυρωμένη Ἀλήθεια...

Ἀκούσαμε τὰ ποικίλα προβλήματα τους σὲ σχέση μὲ τὶς κατὰ τόπους κλιματολογικὲς συνθήκες,

τὶς ἀσθένειες,

τίς δυσκολίες τῶν τόπων τῆς Μάνας Ἀφρικῆς...

τίς δυσκολίες τῶν γλωσσῶν...

τίς δυσκολίες τῶν ἀποστάσεων...

τίς δυσκολίες τῶν τοπικῶν παραδόσεων καί νοοτροπιῶν...

Ψηλαφίσαμε τήν ἀγωνία καί ἀνησυχία τους γιά τό μέλλον τῆς κάθε Ἱεραποστολῆς...

Τόν ἐνδόμυχο πόνο τους καί τήν πίκρα τους γιά τή μοναξιά κάθε Ἱεραποστόλου διότι παντοῦ «ὁ θερισμός πολλός οἱ δέ ἐργάται ὀλίγοι...» ἕως ἐνός καί μοναδικοῦ...

Μᾶς ξενάγησαν σέ κόσμους ἀγνώστους ὅπου κανεῖς θαυμάζει τό θαῦμα τῆς διαφορετικότητας τῶν λαῶν, ἀπ' ὅπου πηγάζει ἡ ωραιότης αὐτοῦ τοῦ κόσμου...

Ἀκούσαμε τά ἀναπόφευκτα λάθη τους πού χαρτογραφοῦν μίαν ἄλλη ἐμπειρία...

Ἀκούσαμε, ὅμως, καί τό θαῦμα τῆς «κλήσεως τῶν Ἐθνῶν» γιά νά μετάσχουν στή σωτηρία...

Τῆς μεταστροφῆς τῶν καρδιῶν στό ἄκουσμα τῆς ἐπαγγελίας τῆς σωτηρίας...

Ἀκούσαμε, ὅμως, καί τή ἴλη τῶν ἱεραποστόλων γιά τά ὑποῦλα χτυπήματα διαφόρων αἰρετικῶν παραφυάδων καί τήν, ἐν παντί τρόπο, ἐννόμω καί παρανόμω, προσπάθειά τους νά ἀνακόψουν τήν πορεία τῆς Ὁρθόδοξου

Ἱεραποστολῆς καί νά μετατρέψουν τίς Ὁρθόδοξες νεόφυτες Ἐκκλησιαστικές Κοινότητες μέ ἀπίθανους τρόπους καί μηχανεύματα...

Συγκρατήσαμε τό κύμα τῆς ὀργῆς μας στά ἀκούσματα τῶν παθημάτων τους ἀπό τοὺς ψευδαδέλφους καί τίς διάφορες παγίδες πού τοὺς στήνουν...

Ἀπό ὄλους ἀκούστηκε, μέ πικρία, ἡ τρομακτική δυσκολία νά μεταφέρουν τήν πραγματικότητα καί τίς δυσκολίες τῆς Ἱεραποστολῆς στό χώρο τῶν συγχρόνων Ὁρθόδοξων χωρῶν, τῶν «πολιτισμένων» Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιαστικῶν Κοινοτήτων...

Τήν ἀναπηρία πολλῶν ἀπό αὐτές τίς «πολιτισμένες» Ἐκκλησιαστικές Κοινότητες πού φαινομενικά ζοῦν σέ μιά χριστιανική καί πνευματική αὐτάρκεια, νά κατανοήσουν τήν ιδιαιτερότητα, τά προβλήματα καί τήν προβληματική κάθε ἱεραποστολικῆς προσπάθειας..., κάθε Ἱεραποστόλου...

Εἶδαμε στά λόγια τους, ὅμως, καί τίς ἐπεμβάσεις τοῦ Θεοῦ σέ κάθε δυσκολία καί πρόβλημα...

Καί μέ ὅλα ὅσα ἀκούσαμε θά λέγαμε ὅτι μαθητεύσαμε *στήν πορεία τοῦ Εὐαγγελίου ἀπό τό Μηδέν πρὸς τήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν...*

Τήν πορεία καί τήν προσπάθεια ἀπό τό μηδέν νά δημιουργηθεῖ μιά μικρή *ζύμη* γιά νά ζυμώσει τό *φύραμα* τῆς ἀγνώσιας...

Μέσα ὅμως στό σύνολο τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἀφρικῆς ὑπάρχουν καί κάποιοι στοὺς ὁποίους ὁ κληῆρος τῆς Ἀρχιερωσύνης ἔλαχε νά διακονοῦν μίαν ἄλλη πραγματικότητα...

μίαν ἀντίστροφη κίνηση καί ἱστορική, θά λέγαμε, πορεία τοῦ Εὐαγγελίου...

ἀπό τό κάτι πολύ σημαντικό καί μεγάλο πρὸς τό μηδέν... καί τό τίποτα...

Εἶναι ὁ κληῆρος τῶν Ἐπισκόπων πού διακονοῦν Ὁρθόδοξες Ἐκκλησιαστικές Κοινότητες πού κάποτε ἦταν πολυάριθμες καί ζῶσες καί σήμερα, μέρα μέ τήν ἡμέρα, συρρικνώνονται σέ μιά πορεία ἀφανισμοῦ...

Ἐκκλησιαστικές κοινότητες πού γνωστοποιήσαν γιά πρώτη φορά μέ τήν παρουσία τους καί τό παράδειγμά τους τήν Ὁρθόδοξη παράδοση καί Μαρτυρία στά πιό δύσκολα κράτη καί ἀποτέλεσαν πολλῆς φορές τοὺς προδρόμους τῆς συστηματοποιημένης Ὁρθόδοξου Ἱεραποστολῆς...

Ἐκκλησιαστικές Κοινότητες καί ἐκκλησιές πού ἐρήμωσαν ἀπό κόσμο καί μείναν οἱ Ἐπίσκοποι –ἴσως οἱ μόνοι πού γνωρίζουν τήν ὑπαρξή τους– νά τίς ἐπισκέπτονται κάθε λίγο καί λιγάκι γιά νά ξεσκονίσουν τήν σκόνη ἀπό τά ἔρημα στασίδια...

ν' ἀνάψουν τά καντήλια μπροστά στίς εἰκόνες...

νά θυσιάσουν τά θυσιαστήρια...

νά ἀποθέσουν σιμά στά εἰκονίσματα λίγα λουλούδια...

καί, ὅταν ἔχουν τήν τύχη καί βροῦν καί ἕναν συνοδό ἢ κάποιον Ὁρθόδοξο τουρίστα νά τόν παρακαλέσουν νά μείνει γιά μίαν ὥρα κοντά τους γιά νά τελέσουν σάν ἀπλοῖ παπάδες μιά λειτουργία...

νά μή μείνουν οἱ Ἐκκλησιές ἀλειτούργητες...

Ἐπίσκοποι πού κινοῦνται πάντα κάτω ἀπό τό ἄγρυπνο βλέμμα τῶν φανατικῶν πιστῶν μιᾶς ἄλλης πίστεως...

Ἐπίσκοποι πού ζητοῦν εἰδικές ἄδειες καί περιμένουν μέρες καί μέρες γιά νά τοὺς ἐγκριθεῖ μιά ἐσωτερική τους μετακίνηση μέσα στήν ἴδια χώρα...

Ἐπίσκοποι πού πάντα καί παντοῦ παρακολουθοῦνται μήπως καί μεταστρέψουν μέ τό φιλιανθρωπικό τους ἔργο κάποιον στήν Χριστιανική πίστη...

Ἐπίσκοποι πού τρέχουν μέσα στά ἐργοτάξια, τίς βιομηχανίες καί τά λιμάνια γιά νά συναντήσουν κάποιους μετανάστες, ἀπό Ὁρθόδοξες χώρες τοῦ πρώην Ἀνατολικοῦ Μπλόκ, γιά νά τοὺς προσκαλέσουν στίς ἐρημωμένες ἐκκλησιές...

Ἐπίσκοποι πού τή Μεγάλη Ἑβδομάδα τρέχουν ἀπό κράτος σέ κράτος γιά νά μὴν ἀφήσουν τοὺς δύο-τρεῖς πιστοὺς χωρὶς ἀκοιουθίες... χωρὶς Λειτουργία... χωρὶς τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Ἑσταυρωμένου καί Ἀναστημένου Χριστοῦ...

Ἐπίσκοποι πού, σέ πείσμα τῶν καιρῶν καί τῶν συνθηκῶν, δίνουν μιά ὑπεράνθρωπη μάχη γιά νά μὴ γίνει τό «σχεδόν τίποτα», ἕνα ἀπόλυτο μηδέν...

Ἐπίσκοποι πού ὑπερβαίνουν τόν ἑαυτό τους γιατί *οἱ Θερμοπύλες* τῆς πίστεως δέν παραδίδονται οὔτε ἐγκαταλείπονται ἀλλὰ ἀπλῶς καί μέ κάθε τίμημα φυλάσσονται...

Καί ἀκούσαμε καί αὐτοὺς τοὺς Ἐπισκόπους νά μιλοῦν γιά τή δυσκολία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κοινοτήτων νά καταλάβουν τόν ἀγῶνα καί τήν προσπάθειά τους ἐναντία στό *μηδέν...*, γιατί ἀκριβῶς γιά τίς Ἐκκλησιαστικές Κοινότητες τῆς Χριστιανικῆς αὐτάρκειας τό «σχεδόν μηδέν» εἶναι ... *ἀπόλυτο μηδέν*...

Δύο εἶδη Ἱεραποστολῆς διαφορετικά καί φαινομενικά ἀντίθετα ἀλλήλα, οὐσιαστικά βασισμένα στήν ἴδια ἐντολή τοῦ Κυρίου μας, «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη», πού κινεῖ τίς καρδιές ὄλων μας νά κρατοῦμε μέ ὑπομονή καί ἐλπίδα τόν ἀγῶνα καί τίς προσπάθειές μας... καί ἄς παραμένουμε πρὸς τό παρόν ἀκατανόητοι γιά τοὺς πολλοὺς...

Γιά μᾶς ἡ Ἀφρική δέν εἶναι μόνο ἡ δεύτερη πατρίδα μας, δέν εἶναι μόνο ὁ κληῆρος τῆς διακονίας μας, εἶναι αὐτό πού ἴβει ἐδῶ καί χρόνια τό τραγούδι τῆς μεγάλης Αἰγυπτίας τραγουδίστριας Οὐμ Καλσούμ καί πού θά ἀκούσεις κάθε στιγμή σέ κάθε γωνιά τῆς γῆς τοῦ Νείλου..., «Ἔντα Ὁμρ»... «εἶναι ὁ Κόσμος μας»..., ἔτσι ὅπως ἀκούγεται καί τούτη τή στιγμή ἀπό τό διπλανό σοκάκι...

† Ὁ Καμερούν Γρηγόριος

Ἀλεξάνδρεια, 27 Νοεμβρίου 2007